

somhed paa, om det ikke vilde være ønskeligt, at der fandtes nærmere Forskrifter angaaende Revisionen og om, hvad Revisorerne særlig have at paase og iagttage. I det af Regeringen i denne Samling fremsatte Lovforslag om Spare- og Laanekasser findes i § 7 en Bestemmelse, saalydende: „Nærmere Forskrifter om Revisionen kunne gives ved kongelig Anordning“, og ere saadanne Forskrifter nødvendige for Sparekasserevisorer, hvad de sikkert ere, saa turde de ogsaa være hensigtsmæssige for Revisorerne af Hypotekbankens Regnskaber. Spørgsmaalet om en Instruks for Revisorerne var i øvrigt fremsat ved Sagens Behandling i Folketinget, og paa Forespørgsel fra Folketingets Udvalg svarede Bankens Direktion, at der ikke fandtes nogen Instruks, og at Direktionen ikke ansaa sig berettiget til at udfærdige en saadan. Dette sidste turde være ganske klart og selvfølgeligt. Da Udvalget, som sagt, finder, at det er en Mangel, at der ikke gives nærmere Regler for Revisionen, henstilles det til den højtærede Finansminister at søge Savnet afhjulpet. Skulde den højtærede Minister ikke anse sig beføjet til selv at udfærdige saadanne Regler for Revisorerne, som ere valgte af Rigsdagen, og en saadan Opfattelse har jeg for mit Vedkommende, saa vil der maaske i en nærmere Tid komme en Lejlighed til at søge den nødvendige Lovhjemmel til Udfærdigelse af nærmere Forskrifter angaaende Revisionen ved et Tillæg til Hypotekbanklovens § 13.

Regnskaberne vise et Overskud, det første paa lidt over 57,000 Kr. og det andet paa noget over 35,000 Kr., og dette maa formentlig siges at være tilfredsstillende under Hensyn til, at det ikke er Bankens egentlige Formaal at tjene Penge; den har andre Opgaver, som den, saavidt det kan skønnes, har udført fyldestgørende. Jeg skal tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale Forslaget om de to Regnskabers Godkendelse til Vedtagelse af det høje Ting.

Finansministeren (Brandes): Den ærede Ordfører fremdrog Spørgsmaalet om, hvorvidt der kunde gives en Instruks for Hypotekbankens Revisorer, og baade i Betænkningen og nu er det henstillet til Finansministeren, om der ikke var Anledning til at søge at faa den Mangel afhjulpen, at der ikke findes en Instruks, udfærdiget af Ministeriet. Jeg skal herom sige, at paa egen Haand er Finansministeren ikke i Stand til at gøre noget saa-

dant; administrativt kan noget saadant ikke gøres. Revisorerne vælges af Rigsdagen, og deres Virksomhed kontrolleres af Rigsdagen; Finansministeren kan altsaa ikke give dem Forskrifter for deres Virksomhed. Den ærede Ordfører har jo ogsaa denne Mening, men henstillede til Finansministeren, om man ikke kunde søge Lovhjemmel for noget saadant. Jeg vil dog sige, at dette at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse alene for denne Sag, vilde jeg finde urimeligt. Saa maatte i alt Fald en saadan Foranstaltning, synes det mig, foretages i Sammenhæng med en Revision af Hypotekbankloven, eller hvorledes man nu vilde tænke sig det. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Hypotekbanken er jo omgærdet paa alle Maader, saaledes at man maa gaa ud fra, at dens ikke saa særdeles indviklede Arbejde udføres og kontrolleres paa bedste Maade. Først er der en Direktion paa 3 Medlemmer, saa er der et Tilsynsraad paa 5 Medlemmer, endelig er der 2 af Rigsdagen valgte Revisorer. Jeg antager, at dette administrerende og kontrollerende Personale maa være tilstrækkeligt til at have Indseende med de ikke meget indviklede Forretninger, som Hypotekbanken udfører. Jeg tror derfor ikke, at man behøver at nære og man nærer vel heller ikke nogen Frygt overfor de paa-gældende Revisorer, men jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at dette at opgøre Bankens Aktiver, at efterse, hvilke Aktiver der findes i Banken, hører væsentlig ind under Revisorerens Opgave; og for saa vidt er der heller ikke nogen Tvivl om, at efter den Forhandling, der vel derom har fundet Sted mellem Revisorerne og Tilsynsraadet, vil dette blive iagttaget i Fremtiden. En yderligere Instruks overfor Revisorerne kan altsaa ikke gives af Finansministeren, og, som sagt, at søge Lovhjemmel for en saadan Instruks vil vise sig at være ret urimeligt, naar man ikke samtidig vil revidere Hypotekbankloven.

Ordføreren (Johnsen): Maa jeg bemærke overfor den ærede Minister, at jeg ikke ytrede, at Lovgivningsmagten skulde sættes i Bevægelse alene for den Sags Skyld, men jeg udtalte, at der maaske i en nærmere Fremtid kunde komme en Lejlighed til ogsaa at tage *dette* Spørgsmaal op. Det var det, min Henstilling til Ministeren drejede sig om, da Ministeren jo — hvad jeg ogsaa er enig i — mente, at han ikke uden Lovhjemmel kunde udfærdige en Instruks. Spørgsmaalet vil da